

Sežerou mě. Ale musím. Václav Vlk po 100 dnech války: Silné

- CZ24 News | 7. června 2022

EU/USA/UKRAJINA: Při úvahách o konci války na Ukrajině nesmíme zapomenout na základní poučku z mnoha válek, že je zde vždy někdo, komu vyhovuje, aby dvě strany, které jsou v ozbrojeném konfliktu, jedna druhou co nejvíce zlikvidovaly. „USA a Němci se hlavně strachují, nějak podobně, jako se kdysi obával soudruh Štrougal, aby se nenasrali horníci,‘. U Joe Bidena a německého kancléře Olafa Scholze se jedná hlavně o obavu ,aby se nenasrali Rusové‘. A Emanuel Macron jim k tomu přikyvuje,“ hodnotí pro ParlamentníListy.cz publicista Václav Vlk aktuální dění kolem války na Ukrajině.

Co pro západní civilizaci představuje válečný konflikt, který před více než čtvrt rokem odstartoval vpád ruských vojsk na Ukrajinu?

Stalo se to, čeho se euroamerická civilizace již mnoho desetiletí obávala. Vypukla válka mezi Západem a Ruskem. Že se jí říká válka na Ukrajině, je víceméně mediálně propagační produkt. Ale o nic jiného vlastně nejde. Místo přímého konfliktu však vypuklo to, čemu se říká proxy válka, česky tedy válka v zastoupení. Ovšem takovéto označení konfliktu obě strany hlasitě odmítají.

Z našeho hlediska je Rusko zcela nepochybně agresor a je potřeba se mu bránit. Ukázalo se, že „zkušební války“, které probíhaly v Gruzii, v Čečensku, válka v Sýrii a obsazení Krymu, byly z hlediska Ruska úspěšné. A Západ zamotaný do svých kulturních válek a pomalé debilizace – mentální retardace – svých „pokrokových“ intelektuálních politických vůdců nebyl v podstatě schopen reagovat. Domníval se ve své arogantní pýše, že je možné zacházet s Ruskem, a nejen s ním, jako s kusem hadru, a je to báječně „cool“. Ti, kterým se to nelíbilo, byli vždy ukřičeni a označeni jako ruští švábi a agenti Moskvy. Případně z hlediska například Maďarska anebo politiků z Itálie anebo Francie padalo obvinění z populismu či dokonce z příklonu k fašismu a další nadávky.

Tak Česku taková obvinění zcela jistě nehrozila. Jak byste tedy ohodnotil postup domácí politické reprezentace během války na Ukrajině?

Je jasné, že z důvodu obavy z pokusu o obnovení ruské carské říše je nutno, abychom stáli spolu s Polskem a dalšími východoevropskými státy na straně Ukrajiny. Po její případné porážce by už stáli ruští vojáci jen kousek od slavné železniční stanice Čierna pri Čope, kde kdysi v roce 68 jednali Brežněv s Dubčekem. Zajímavé je, že Slovensko je snad jediná země východní Evropy, kde převažují podle průzkumů proruské nálady.

Domnívám se, že Češi stejně jako Poláci a pobaltské národy tuto skutečnost pochopili a zachovali se podle toho. Jistěže není celý národ „jednotný“. Ovšem přes – obrazně řečeno – „normalizační“ propagandu, v jejímž čele stojí dnešní Rudé právo, pardon tedy Česká televize, je nutno brát v úvahu i jiné otázky a postoje než bezbřehé nadšení.

Celý svět proti Rusku ještě nestojí, jak by se mohlo zdát při sledování tuzemských médií. Kde ho zatím navzdory vyvolané válce ještě z kontaktů neodepsali?

Jak se ukázalo například při hlasování v OSN, státy hlasující proti vylučování Ruska, hlasově sice početně menší, reprezentují většinu obyvatel celého světa a rozhodně si nemyslí, že jediným „bad boyem“ v tomto konfliktu je Rusko. Politici a obyvatelstvo mnoha velikých států jako Indie, Egypt,

velká část muslimských států, velká část afrických a jihoamerických států naopak tvrdí, že zásadním spouštěčem, který vyprovokoval tuto válku, byly postoje EU a Spojených států. Tuto skutečnost už pomalu a nenápadně přiznává i skutečně seriózní český tisk. Prozatím hlavně tak, že cituje význačné zahraniční politické autority jako například Indoameričana Fareeda Zakariu, významného amerického politika republikána Dana Schneidera, nebo uveřejní citace z pamětí Dicka Cheneyho, který, ač republikán, napsal, že v době, kdy byl ministrem obrany USA, tedy v době republikána George Bushe mladšího v letech 2001–2009, hledali ve vládě USA nějaký stát, na který by se dalo zaútočit, jen aby mohli světu předvést svoji vojenskou moc.

Co by porážka Ukrajiny přinesla nejen pro ni samotnou, ale i pro Evropu a především pro Česko?

U nás stále převládá správný a reálný pocit, že pokud prohraje Ukrajina, prohráli jsme i my s výsledkem, kterému se říkalo po srpnu 68 „nedozírné následky“. Pomalu nám začíná docházet také to, že Německo jako skutečný lídr Evropy nemá velkou, případně vůbec žádnou chuť Ukrajině pomáhat skutky, ale jen řečmi. A Joe Biden si hraje svoji politiku, která na střední a východní Evropu v podstatě kašle. USA a Němci se hlavně strachují, nějak podobně, jako se kdysi obával soudruh Štrougal, „aby se nenasrali horníci“. U Joe Bidena a německého kancléře Olafa Scholze se jedná hlavně o obavu „aby se nenasrali Rusové“. Emanuel Macron jim k tomu přikyvuje.

Je pravděpodobné, že mne novináři, politici i diskutéři na sociálních sítích, jejichž největším duševním výkonem je označovat hlavu Ruska jako „Putlera“, což je údajně vtipná slovní hříčka složená ze jmen Putin a Hitler, sežerou. Ale je to stejně inteligentní, jako kdysi bylo u podobných lidí téměř povinné označovat Čechy za „čecháčky“. Ti budou při čtení tohoto rozhovoru jistě zuřit a označovat mne různými hanlivými slovy.

Ti, kteří mají přece jen zájem o věci více přemýšlet, a nenechat se ovládat neuvěřitelně hloupými informacemi z České televize anebo proruského Sputniku, budou hledat hlubší vysvětlení.

Kde by ho měli hledat, když z námi všemi placené České televize ho očekávat nemůžeme?

Václav Klaus a jeho spolupracovníci z Institutu Václava Klause vydali už v roce 2014 tenkou, ale hutnou knížku s názvem „Záměrně plochá diskuze o ukrajinské krizi“, jejíž mnohé myšlenky se ukázaly jako mimořádně předvídající budoucí vývoj. V dnešní době existuje v mediálním světě neuvěřitelně zuřivá bitva o výklad a posuzování války na Ukrajině. Tzv. proukrajinská strana odmítá přiznat, byť jen na moment to, že Putin mohl rozpoutat tuto válku právě z důvodu, jak se Západ choval a co dělal – viz výprask USA v Sýrii, Iráku a doslova zbabělý útěk z Afghánistánu. Druhá, proruská strana, naopak neustále vykládá o tom, jak Rusko pod vedením Putina zachraňuje Evropu před nacismem. V této kakofonii lze těžko nalézt nějaký rozumný hlas.

I když někdy zazní. Jako když **papež František přemýšlí**, co Putina k nynější válce vedlo v rozhovoru pro italský list Corriere della Sera: „Možná štěkání NATO u ruských dveří přimělo šéfa Kremle jednat takto zle a vyvolat konflikt,“ řekl papež. Dodal, že to nemůže označit za příčinu, ale že to možná k Putinovu rozhodnutí přispělo.

Také se domníváte, že by něco takového mohlo být jedním ze spouštěčů války na Ukrajině?

Já si osobně myslím, že vedle rozšiřování NATO na východ, i tyto nechutnosti, toto štěkání amerických pokrokařů pomohlo ke vzniku ruské agrese. Tvzení, že prý Trump byl zvolen díky Moskvě a čachrům Putina, obłudné žvanění, že „ruský Trump“ močil v Moskvě do postele, ve které předtím spal Obama, a tisíce dalších urážek Ruska a Rusů obecně ještě předtím, než začali na Ukrajině vraždit. My jsme se přidali ke štěkání zbytečným urážením například památníků padlým

sovětským vojákům v roce 1945.

Pak se nemohli šílení „wokaři“, ale i bezvýznamní politici Prahy 6, divit. A možná toto hrálo spolu s dalšími faktory úlohu katalyzátoru. Nikdo se beztestně nenechá neustále urážet. I u soudu se dvojnásobnému vrahovi říká „pane obžalovaný“.

Zmínil jste bezvýznamné politiky z Prahy 6. Ti však maximálně mohou přilévat olej do ohně. Ale čím se atmosféra v české společnosti ve vztahu k válce na Ukrajině především vyznačuje?

V Česku, co se týče Ukrajiny, zní ponejvíce píárová hesla a nenávist. Dokonce jsem zaznamenal hlasy, v televizi i mainstreamových médiích, že Rusové jsou historicky dědičně zákeřní a lživí, v podobném duchu, v jakém psal nacistický tisk o židech a o podřadné české chátře.

Proto jsem uvítal, že Institut Václava Klause vydal novou knížku: „**Válka na Ukrajině - předběžná zpráva**“. Jedna ze symptomatických kapitol je od Ladislava Jakla, má název „Na Ukrajině si nemusím hrát. Já je dříve nepomlouval“. Další článek, který bych považoval za typický je práce Petra Macinky „Nastal čas ukončit silácké řeči o válce“.

Od Ladislava Jakla se mi líbí to trefné připomenutí toho, jak pohrdlivě se před válkou mnozí Češi k Ukrajincům, co u nás pracovali, chovali. A teď by si nalepili ukrajinskou vlaječku div ne na čelo. Ale jaký další vývoj válečného konfliktu se dá očekávat?

V současném okamžiku, kdy ta tzv. neexistující síla Ruska začíná pomalu válcovat statečnou, ale nedostatečně vyzbrojenou ukrajinskou armádu, které Západ odmítá dodat zbraně rovnající se ruským, je potřeba přemýšlet, co dále. Mediální bojovníci od počítačů běsní nad tím, co řekl Henry Kissinger. Ale chtěl bych vědět, co by sami dělali, až by jim začali ruští vojáci mlátit pažbami samopalů do dveří potom, co by kolem nich dopadaly týdny ruské bomby a rakety. No, po roce 68 jsem to sám zažil. Na služebnách SNB bylo v srpnu 68 vyvěšeno heslo: „Jsme s vámi“, které se pak změnilo, když za námi chodili se slovy „Pojďte s námi!“

Jsem dalek toho, abych si přivlastnil bývalé západoněmecké, ale nejen západoněmecké heslo: „Lieber rot, als tot“ – Lepší být rudý (Rusem), než mrtvý. Pro nás, národy, které jsme žily desetiletí pod ruským, tedy sovětským komandem, je však rozhodně lepší ukončit válku včas. Pokud má Ukrajina co bránit. Abychom nedopadli za několik let jako Afghánistán, který Západ hodil do náruče Tálibánu. Po totální porážce Ukrajiny, které Západ odmítl jít na pomoc, bychom my mohli dopadnout stejně jako Ukrajina.

Tak tohle si raději ani nepředstavujme. Ale válka trvá už víc než tři měsíce a nikde ani záblesk snahy po jejím ukončení. Čím si to vysvětlujete?

Nesmíme zapomenout na základní poučku z mnoha válek. Že je zde vždy někdo, komu vyhovuje, aby dvě strany, které jsou v ozbrojeném konfliktu, jedna druhou co nejvíce zlikvidovaly. Třeba kvůli ceně nafty, plynu a násilnému zavedení „Green Dealu“. Měli bychom si zopakovat slova písně Voskovce a Wericha:

*Nebudte lidi hluší
a nastavte uši,
chceme vás na mou duši,
upřímně varovat.
Nemáte ani zdání,
že jsou s vámi páni,
falešně hrají s vámi,*

chtějí vás obehrát.

No, i ti hodně hloupí by to mohli pochopit při pohledu na ceny na stojanech benzinových pump a účtech za energie. Našincům, co berou měsíčně 150 anebo 250 tisíc, těm to tak nevadí. A němečtí dělníci s platy okolo 120 až 140 tisíc měsíčně to také tak dramaticky neberou. Ovšem co obyvatelé střední a východní Evropy?

Tak ti by určitě konec války i rapidní pokles cen benzínu uvítali, ale právě oni do obojího mohou mluvit nejméně. Jak velká je šance, že by k rozumu přišli i ti mocní?

Mnoha silám vyhovuje, aby se válka vedla až do posledního Ukrajince a předposledního Rusa. Protože ani největší idiot si ve skutečnosti nemyslí, že porážka Ruska na Ukrajině znamená dobytí Moskvy. A my Evropané víme, že i když evropská – švédská, francouzská, německá – vojska stojí před Moskvou, nebo ji i vypálí, nedokážou Rusko úplně ovládnout. Tak jako nikdo nedokáže nikdy ovládnout Čínu.

Tato válka na desetiletí ovlivní hlavně střední a východní Evropu. Protože ekonomický dopad do této části bude mimořádně silný. Naftu, plyn a další suroviny si lehce bohatší západní státy opatří a svoji „pomoc“ nám si nechají jako vždy draze zaplatit.

Jak řekl papež František, že NATO tak dlouho štekalo na dveře Moskvy, až se mu, jak se domnívá, dostalo odpovědi. Obrazně řečeno, ta odpověď měla formu brokovnice.

A my se dnes potácíme v problémech, Čína a Indie – a mnohé západní globální firmy – se smějí a nakupují levnou naftu a plyn a prodávají nám ji za nekřesťanské peníze. Arabové a Afrika se děsí hladomoru z nedostatku ukrajinského a ruského obilí a v Kanadě, USA a Austrálii si farmáři a vlády mnou ruce nad zaručenými zisky.

A někdo vzadu se těší a opakuje si staré římské heslo: „Divide et Impera“.

[ZDROJ](#)